

og forelægger et Lovudkast derom, og Lovgivningsmagten vedtager dette, og Kongen sanctionerer det, saa er det en Selvfølge, at Kjøbenhavn maa udrede Mere. Jeg vilde ønske, at den høitærede Minister ikke gjorde den Forbring, at den eneste Tiende, som et Kjøbenhavnst Præstekald er i Besiddelse af, skulde anvendes til Pension. Der er mange af de andre Kjøbstæder, som ere i Besiddelse af Tiende, som ikke gaae fra Kjøbstæderne selv; de have i sin Tid erholdt et Tiendetillæg til Løn for Sognepræsten. Kjøbenhavn har kun denne eneste Tiende, som er tillagt et enkelt Præsteembede, nemlig Stiftsprovstiet. At det skulde tages til Pension og ikke tages med til Embedsløn, kan jeg ikke billige. Kjøbenhavns Sognepræster staae dog ogsaa i en egen Forbindelse med det hele Lands Præster. Det er ofte, at de meest udmærkede Ordets Forhændere her ere samlede, og vi Andre have da ogsaa Gavn af dem, enten fordi vi kunne høre dem, naar vi ere her, eller fraværende læse deres Skrifter og tage Exempel af dem. Jeg troer derfor, at man gjerne fra Lønningsfonden kunde bidrage Noget til Kjøbenhavns Geistliges Lønning. Jeg har nu kun en ganske lille Bemærkning tilbage til den 27de Afstemningspost. Jeg vil gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at der virkelig, og det i de senere Aar, har fundet det Tilfælde Sted, at en personel Cappellan, som ingen Ansættelse kunde faae efter Naadensaarets Udløb, har tynget paa det Sognekald, hvori han engang har været. Det fandt Sted ved Stabager paa Falster, og det er kun saa Aar siden.

M. P. Bruun: Jeg troer dog, at den ærede Landstingsmand, der sidder lige foran mig (Steel), og som i Forening med flere andre Medlemmer af Udvalget har stillet Forslaget om, at § 7 skulde gaae ud, tager feil, naar han mener, at det til enhver Tid vil være saa let at faae Provsteembedet besat saaledes, at Embedet kan være tjent dermed. Det er netop af Hensyn dertil, at jeg og to andre Medlemmer holde paa, at det maa blive muligt for Ministeriet at tillægge Provsten en højere Løn. Det er ikke for at staae Embedsmanden 200 Rd. Tillæg, men for at gjøre det muligt

for Ministeriet at kunne vælge mellem de forskellige Præster i Provstiet til at besætte Provsteembedet med, hvilket i mange Henseender ikke er uvigtigt. Den ærede sidste Tale har gjort opmærksom paa, at det ligeledes var en Feiltagelse, naar det ærede Medlem (Steel), meente, at det netop maatte blive 60 Rd. til hver. Saaledes som det staaer, er det jo givet Ministeriet hænde at kunne sætte Lønnen indtil 200 Rd.

Jacobæus: Jeg maa gjøre den Bemærkning til hvad den ærede 5te Landstingsmand for 7de Kred. (Steel) ansførte, at jeg ingenlunde har overhørt, hvad han udtalte om § 7, da han havde Ordet, men at jeg desuagtet har fundet fuld Opfordring til at høre mig, som jeg gjorde. Jeg troer heller ikke, at den ærede Landstingsmand kan sige, at naar denne Lov bliver indført, ville Udsigterne blive de samme til Provsternes Befordring som for Diebliffet, ligesom jeg ikke mener, at der kan være Tale om en saa ringe Løn som 60 Rd., men kun om en saadan, som Forslagene om-tale, nemlig 200 Rd. eller 300 Rd. Forvrigt maa jeg i det Hele henholde mig til, hvad den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kred. (F. Nielsen) har ytret, idet jeg tilfulde maa erkjende, at Forholdene stille sig saaledes i Sylland, som han har ytret, og at det saaledes er ønskeligt, at Præsterne i de smaa Kald, der have Provsteforretninger, kunne faae noget Berlag for deres Arbejde.

Steel: Naar to ærede Landstingsmænd (M. P. Bruun og F. Nielsen), som sidde bag ved mig, have sagt, at jeg befandt mig i en Bilsfarelse, fordi jeg havde antaget, at Beløbet af 4,000 Rd. skulde fordeles med 60 Rd. til hver Provst, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at dette Forslag til Fordelingen ikke er mit, men den høitærede Ministers.

Strøm: Det, som Udvalget paa flere Punkter har stræbt efter, er ikke at lægge en altfor ubegrændset Mhindighed i Regjeringens Hænder med Hensyn til Lønningslovens Anvendelse, og i den Henseende er der foreslået temmelig væsentlige Forandringer i § 9. Det